

پوست

۱- اختلال در سلامت پوست و بافت در رابطه با:

- ۱ - انسزیون جراحی
- ۲ - زخم‌های ناشی از تروما
- ۳ - تاخیر در ترمیم زخم به دلیل کاهش جریان خون در ناحیه زخم
- ۴ - تأخیر در ترمیم زخم در نتیجه وجود ادم
- ۵ - تأخیر در ترمیم زخم به دلیل اختلال در سنتز پروتئین
- ۶ - تغذیه نامناسب و کمبود ویتامین
- ۷ - درناز چرکی از زخم

- ۸ - تحریک و شکست پوست به دلیل تماس با درناز زخم
- ۹ - تحریک و شکست پوست در نتیجه فشار لوله های درناز
- ۱۰ - تحریک و شکست پوست درد نتیجه استفاده از چسب
- ۱۱ - فشار طولانی روی بافت بدلیل کاهش فعالیت
- ۱۲ - اکسیژناسیون ناکافی بافت
- ۱۳ - آنمی
- ۱۴ - تحریک شدید پوست به دلیل اسهال مداوم و تماس مکرر پوست با ادرار و مدفوع به دلیل بی اختیاری
- ۱۵ - کاهش حجم مایعات
- ۱۶ - زخمها حاصل از بیماری دیابت
- ۱۷ - تهاجم به بافت زیرجلدی توسط سلوهای بدخیم
- ۱۸ - خشکی پوست به دلیل اثرات سیتوکسیک داروها روی غدد سباسه

تعزیف: وضعیتی است که در آن سلامت پوست و بافت زیر آن دچار اختلال و تغییر شود.

مشخصات: تخریب در سطح پوست، جداشدن پوست، تخریب لایه های پوست، زخم، اریتم، التهاب، ادم، درناز و نکروز

برآیند مورد انتظار:

- ۱ - سلامت پوست بیمار حفظ شود، زخمها روند طبیعی ترمیم را طی کنند.
 - ✓ قرمزی و التهاب در سطح پوست دیده نشود
 - ✓ علائمی از شکستگی و آسیب پوستی وجود نداشته باشد
 - ✓ به تدریج از میزان قرمزی و التهاب زخم کاسته شود
 - ✓ در سطح زخم بافت گرانوله ایجاد شود
 - ✓ لبه های زخم صاف باشد
- ۲ - ترشح غیرطبیعی از زخم وجود نداشته باشد.

اقدامات پرستاری:

- ۱ - علائم و نشانه های اختلال در ترمیم زخم (نظیر افزایش قرمزی، التهاب در پوست اطراف زخم، رنگ پریدگی یا نکروز بافت زخم و جدا شدن لبه های زخم) را بررسی و گزارش کنید.
- ۲ - علائم و نشانه های تحریک پوست را مورد مشاهده قرار دهید.
- ۳ - جهت جلوگیری از التهاب و شکستگی پوست، اقدامات زیر را بعمل آورید:
 - ✓ از تماس درناز زخمها با پوست جلوگیری کنید.
 - ✓ پانسمانها، زخمها و نواحی اطراف درنهای و استوماها را مورد مشاهده قرار دهید.
 - ✓ در صورت نیاز پوست اطراف زخمها و درنهای و استوماها را تمیز و مجدد پانسمان نمایید.
 - ✓ به منظور کاهش خطر نشت ترشحات از اطراف لوله های درناز، از تنگی یا انسداد در مجرای لوله های درناز جلوگیری بعمل آورید.
 - ✓ در صورت امکان روی درنهای یا زخمها که ترشح فراوان دارند، یک کیسه جمع آوری ترشحات بچسبانید.
 - ✓ از خمیرهای جاذب ترشح در نواحی در تماس با درناز زخمها استفاده کنید.
 - ✓ هنگام دادن پوزیشن به بیمار، مراقب باشید که روی لوله های درناز نخوابیده باشد.
 - ✓ لوله ها را تا جای ممکن ثابت کنید، زیرا حرکات شدید آنها میتواند موجب تحریک غشاها مخاطی شود.

- ✓ به منظور کاهش تحریک NGT و Air way و کاتولای بینی، هر ۴-۲ ساعت ژل لوبریکنت به لبه خارجی بینی بمالید.
- ۴ - جهت کاهش تحریک پوستی ناشی از استفاده از چسبها :
- ✓ تنها به مقدار مورد نیاز از چسبها استفاده کنید.
 - ✓ جهت ثابت نگهداشتن لوله ها و پانسمانها، از چسب ضد حساسیت استفاده کنید.
 - ✓ هنگام کندن چسبها آنها را در جهت رویش موها بکشید.
- ۵ - به منظور پیشبرد ترمیم طبیعی زخمها اقدامات زیر را بعمل آورید :
- ✓ اقداماتی جهت حفظ پروفوزیون کافی در ناحیه زخم انجام دهید.
 - ✓ پانسمان زخمها را سفت نبندید (مگ طبق دستور)
- ۶ - اقدامات زیر را جهت کاهش التهاب و تورم در ناحیه زخم بعمل آورید :
- ✓ طبق دستور کمپرس سرد به ناحیه اضافه کنید.
 - ✓ طبق دستور ناحیه زخم را بالاتر از سطح بدن قرار دهید.
 - ✓ طبق دستور از داروهای ضدالتهاب استفاده کنید.
- ۷ - به منظور حفظ زخم از صدمات مکانیکی:
- ✓ پانسمان را به گونه ای انجام دهید که از خراشیدگی و تحریک زخم جلوگیری کند.
 - ✓ هنگام تعویض پانسمان، چسبها و پانسمان را با دقت بلند کنید.
 - ✓ به بیمار آموزش دهید که به زخمها دست نزند.
 - ✓ اقدامات لازم جهت جلوگیری از افتادن بیمار بعمل آورید.
- ۸ - اقداماتی جهت حفظ کاهش فشار روی ناحیه زخم را انجام دهید:
- ✓ به بیمار برای حفظ ناحیه زخم در هنگام حرکت کردن آموزش داده، کمک کنید.
 - ✓ به بیمار جهت ثابت نگهداشتن زخمها شکمی و توراکس هنگام سرفه آموزش داده، کمک کنید.
 - ✓ هنگام فعالیت جهت حمایت اضافه از شکم بعد از جراحی، از شکم بند استفاده کنید.
 - ✓ بعد از جراحی شکم، اقدامات لازم جهت کاهش تجمع گاز و مایع در روده و معده بعمل آورید.
 - ✓ اقدامات لازم را جهت جلوگیری از بروز تهوع و استفراغ بعد از اعمال جراحی قفسه سینه، پشت و شکم بعمل آورید.
- ۹ - به منظور جلوگیری از بروز عفونت، مراقبتهای لازم را انجام دهید.
- ۱۰ - با کنترل ترس و اضطراب، از افزایش سطح کورتیکوستروئیدها در خون جلوگیری نمایید.
- ۱۱ - در صورت بروز علائم و نشانه های اختلال در ترمیم بافتی :
- ✓ به دربید زخم کمک کنید.
 - ✓ از بیمار و خانواده او حمایت روانی بعمل آورید.
 - ✓ وضع تعذیبه بیمار را مورد بازنگری قرار دهید.
 - ✓ علائم و نشانه های بروز عفونت را مورد بررسی قرار دهید.
- ۱۲ - اثرات درمانی و عوارض داروهای ضدعفونت را بررسی کنید.